دا ته د کومو غرونو شور يې

۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال د

د کتاب نوم : دا ته د کومو غرونو شور يې

د کتاب موضوع: شعر

د کتاب لیکونکی :عبدالمالک بېکسیار

کال : ۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال د چاپ

خپرندوی : د هیلي مجلي اداره

کمپوز/ډیزاین : ایشیا سافټ ببښو

کمپوزوونکی : بارکوال میاخېل

کمپوزوونکی : بارکوال میاخېل

دانتیر نیټ په مخ ترتیب او ډیزاین کوونکي : سمسور حبیبي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جزاک الله څه خوند

د دې پورې غرو تر شا کلا - جزاک الله څه خوند

لر بر چې کېدله او د کړو ساز چې خور ستورې
خوند د سپوږمۍ غبرګ کې بېګا کلا - جزاک الله څه

ګل ګل شنه يې په ګوټ ګوټ باندې يادونه چې د يار
کلا - جزاک الله څه خوند د ګل ونه شوله بیا

ګونګو ، تشو ، تورو مېنو راته زړه خوړلی تل
پورته ترې غوغا کلا - جزاک الله څه خوند دا چې

سهار دا له کومې ډډې یاره پاڅېدلی یم
لیک په سترګو مې دِ تا کلا - جزاک الله څه خوند

بېکسیاره ! راکوله چې جزا یار به ماته
.خوند ورته وې به مې جزا ک الله جزاک الله څه

***

دربغه چې لړ راته احساس چې تا به څه کړي و ؟
غوښتی که وای لاس چې تا به څه کړي و ؟ ما درنه

راګیر ژوندون مې ټول یوه عجبه معما کې
تل را سره وې دا وسواس چې تا به څه کړي و ؟

چې ما کتل ځمکې ته ستا له غوسې نه لړزېده
که در کتلې مې وای پاس چې تا به څه کړي و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې که آگا چې نازدانه بچي دې د وطن مور
و ؟ غواړي خيرونه په مدراس چې تا به څه کړي

!که تاته پته وای اشنا چې بېکسيار يې په دار
چې تا به څه کړي و ؟ هم بې گونا ، هم بې اساس

***

خاطر ته دې راغلی يم لږ ومې کړه خاطر
زړه باندې داغلی يم لږ ومې کړه خاطر په

ځيگر گيلې گيلې زړگی لرم، نينې نينې
حيران هک پک ناست غلی يم لږ ومې کړه خاطر

څه يم پر برده نور چې څوک يمه او څنگه يم او
بدنام يم که ښاغلی يم لږ ومې کړه خاطر

نور به نه درځم ساقي ما کړی وو قسم چې
بيا هم چې درغلی يم لږ ومې کړه خاطر

نورو ښکليو هم وار وار بللی بېکسيار يم
قسم که ورغلی يم لږ ومې کړه خاطر

***

ستا ظلمونه ستا کيسې به تا اخر شرموي دا
شرموي ټول بشريت ته د سيسې به تا اخر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژنه يې څومره چې وژلای شې چې څومره دې وس
تا اخر شرموي مرګي ته ډېرې تلوسې به

درباندې اخلي چې بې دينه بې ايمان وګڼي
به تا اخر شرموي زما ايمان دی راپسې

د خدای مخلوق درته د ماشي هومره نه ښکاربږي
وسوسې به تا اخر شرموي د طلا ، تېلو

د مظلومانو له زړګو نه را اوچتې ښېرې
درپسې به تا اخر شرموي د وخت جلاده
که يې له ما سره به يې که نه دښمن يې زما
دا غوسې به تا اخر شرموي دا پنځکې او

لکه رمه باندې د وږې لېوه پېښه شوې
وينو کاسې به تا اخر شرموي د بې ګونا

وايي ديموکراسۍ باندې به سر خورې بېکسيار خو
دغه د زهرو پتاسې به تا اخر شرموي.

***

غوښې پوټې انسان نو څه يانې، د
د ظلم دنګ، لوړ غر، د کرکې بوټې

شو حال يې خراب مدام، خو که لږ ښه
وهي لغتې به، لکه خر کوټې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله پند یم په کیسه کې
خوند یم په کیسه کې کله

لکه وخت اوړم را اوړم
کې بند په بند یم په کیسه

په زړه لګم لکه وږم
خولې ته قند یم په کیسه کې

میاشت خو وشوه خدای دې خیر کړي
چې پابند یم په کیسه کې

د ابۍ څیرې لمن ته
په کیسه کې سور پیوند یم
امریکا چا وې ورانېږي؟
د مومند (1) یم په کیسه کې

د سترګو شعر کې ورک د چا
د چا بند یم په کیسه کې

شوم که له شعره لېوزګار
ارجمند یم په کیسه کې

یار خاکه د ژوند چې کښلې
کیسه کې تش کارمند یم په

بېکسیار یم د [میدان] به؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هنرمند یم په کیسه
***

یو اځې نه ده مسله د اوښکو
اوښکو څنګه ترم به سلسله د

زه یې که څو ایسا روم بهېږي
دا ده په خپله فیصله د اوښکو

زمانې زاهد ناحق تکفیر کړم د
زما په لاس کې وه پیاله د اوښکو

به شي د ېره ګرانه زړګیه ګرانه
سفر د عمر او جاله د اوښکو

اشنا ما په بلا وهه ما هېر کړه
لړ مې جرګې خو در بله د اوښکو
ژړا لیدلې مې وه نه چې دا سې
باران ګله د اوښکو لکه په شړک

چې رسېدې هر چاته خپلې رخې
اوښکو زما په برخه قواله د

تل نابېلې را روانې به وي
اسانه نه ده مامله د اوښکو

بېکسیاره ! دا غزل ختم کړه بس

بېکسیار عبدالمالک | دا ته د کومو غرونو شور یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه راته لیکې مقاله د اوښکو

خاندمه بېکسیار څرنګه به و
ځو په لېمو مې دا مېله د اوښکو

***

سر واخله مري لکه دا نور مخلوق نه
که هنرمند وې ترې هنر واخله مري

پایم تل لکه زخم په دردونو
له زړه مې ستا د یاد پرهر واخله مري

لړ ساقي خمار د ژوند ته وګوره
لړ جنازه یې په نظر واخله مري

!ګله اشنا دې د وخت سختو کې ګیر
یې کړه یاد لړ یې خبر واخله مري لړ

څوک به په څه څوک به په څه باندې مري
بېکسیار ښخه دلبر واخله مري له

***

ووایم د زړه له حاله چاته حال
زه له محاله چاته حال ووایم

په وس مې نه چې رنګ د شرم د بوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بند دېوا له چاته حال ووایم له

راته کتلي چې محفل کې اشنا
حال ووایم یمه بې حاله چاته

تاته معلوم ظالم مظلوم ټول د وخت
ووایم گرانه لیکواله ! چاته حال

خوار بېکسیار داسې مدام چې کوم
ووایم ستر له سیاله چاته حال

***

نشه یې نه خمار یې کړم دا ثرنگه ځواني وه
د یار یې کړم دا ثرنگه ځواني وه په مخ سي

واړه، زاړه د کلي مې د تور په غشو ولي
خپلو ته اغیار یې کړم دا ثرنگه ځواني وه چې

اوربدلې کیسې مې د ځوانۍ د خوبو ډېرې
تر عمره چې بیدار یې کړم دا ثرنگه ځواني وه

باندې اوس سرې سترگې زما ځي د نورو په هجران
وه دا داسې پامته دار یې کړم دا ثرنگه ځواني

!مالت کې بېکسیاره ! رسېدم نجونو ته نه چې
دا ثرنگه ځواني وه اوس اوس چې داسې خوار یې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

وخت راسره و په خبرو کې لاړ
تشو غورو کې لاړ زما او ستا په

په غلیمانو د یرغل ښکلی وخت
لاړ په ټولولو د لښکرو کې

له شملو ، ږیرو یو وطن را پاتې
په بربتورو ، څڼېورو کې لاړ

په رڼا مین ما خپله ولید چې
د وخت بېړۍ یې په ښنګرو کې لاړ

بېکسیار چې روان څوک خبر نه شول
چې په سلګیو که سندرو کې لاړ

***

راځي له بر کلي نه نن مې مېلمه
زړه ته دمه راځي له بر کلي نه
ته یو رنګ انځور دی ما بلي شاړو
هره غرمه راځي له بر کلي نه
ربه همدا یې د راتګ زېری کړې
له بر کلي نه نرۍ وږمه راځي
څوک سره اخلي بیا په اوښکو مچې
نه د ویر نغمه راځي له بر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال تخنوي مې لېونتوب ته بیا بیا
څه هنګامه راځي له بر کلي نه
مین وایي د هجر تپې کوم څوک
ورو زمزمه راځي له بر کلي نه
پرېکړه کړي د بېکسیار د مرګ وروستۍ
مکالمه راځي له بر کلي نه

***

کې مروره رانه په وینبه نه راځي په خوب
وایي مې زړه راځي په خوب کې مروره رانه

دلته، هلته لارې نیسي رقیب بې ځایه ورته
پاس په لېمه راځي په خوب کې مروره رانه

په ژوندوني هم را ونه کتل بره یې کله
مړه مړه کاته راځي په خوب کې مروره رانه

په پلار، نیکه، په غور نیکه قسم چې وخوړ اوس یې
رانه اوس به نو څه راځي په خوب کې مروره

شک به کاوه ما بېکسیار په یار خو وشه دا ځل
کې مروره رانه کړې یې خوله راځي په خوب

له بېرته تګ نه یې خبر ځان سره پت و ژاړم
په خوب کې مروره رانه لکه د غله راځي

***

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړوي خبر بې نه راځي تش ياد بې مسلې
په ګونګه ژبه شور فرياد يې مسلې جوړوي

چې څوک باندې پوه ژوندون د ګلو يوه څانګه ده
د اوږده لنډ دغه معياد يې مسلې جوړوي

کړ چې هر څه هر څه کړه لړ په تول زړه ته مې سر لوڅ
دا سې د مينې اعتياد يې مسلې جوړوي

د ټولې ميکدې قايد به وې خوره شراب خيام
جوړوي خو دا يې هم وې از د ياد يې مسلې

مينه له مخې بېکسياره ! ده ساده خبره
جوړوي مانا يې سخته ده بنياد يې مسلې

***

غېږ کې حيا ورتلله يار يې په اوږه واخيست لاړ
شاعر وليد چنار يې په اوږه واخيست لاړ ما يو

هيڅ صبر مې څومره که ساقي ته پښه نيولې شو
يوه شببه تر مخ خمار يې په اوږه واخيست لاړ

چا وژلې پخوا پل پسې واخله هلته کوز به
هغه ټوپک چې د اغيار يې په اوږه واخيست لاړ

لېونی مې وليد خوښ خندان شوم زه هلته ناست يو
لاړ هوښيار چې کوت مې ژوندون بار يې په اوږه واخيست

دا ته د کومو غرونو شور يې　　　　　　　　بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

! ځوک نا اشنا به بېکسیاره ستا په مرګ ولیکي
په اوښه وا خیست لاړ چې د منزل ګرد او غبار یې

وم که د هجر په تیارو کې روان ړوند خو نه وم
ولیده بهار یې په اوښه وا خیست لاړ خزان مې

***

پسې اخلمه پل پرې پل په پل مې کړې خطا یار
چا وې چې یمه وار خطا یار پسې اخلمه پل

مست د چا د سترګو په جام ستا میخانه کې ساقي
په دغه رنځ اخته کړم تا یار پسې اخلمه پل

د پاک الله یو داد دی په چا - چا به شي عشق خو
پل ماته چې پاک رب را عطا یار پسې اخلمه

زما خویونو سره نښته کار، نه او سم خیال کې
مالتها یار پسې اخلمه پل ګرځم په مینسک ، ماسکو،

نور ایسار بېږم نه ناصحه ! بېکسیار روان یم
خبرې بېرته ستا یار پسې اخلمه پل دا ستا
***

کړم د زندګۍ غمونه واړه لکه توت را ټول
خپلې هستۍ ته د ژوندون نور چاڼ ثبوت را ټول کړم

په باغ او زه یم مالیار اشنا مېلمه وې د زړګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله انار، کله انگور، کله شاتوت را ټول کړم

مړي ژوند به دا يوه خوله خندا ځنګه ساتم په
ټول کړم له تابوت له را يمه حيران چې ځنګه عطر

قسم په خدای دی که به څوک وي بيا زما د ټينګې
يو واري مضبوط را ټول کړم ټول پښتانه که هسې

هسې ناري دي نامراده چې وهم يې ياره
ځنګه د وختونو په سکوت را ټول کړم کاڼه به

تاريخ چې ترېنه جوړ کړم بېکسياره ! د وطن ورک
دافغان پلونه له دمشق که له بېروت را ټول کړم.

***

کله هم ليدلي نه ده ياره يوه شپه ما
شپه د يار غېږه کې پرې مې رډه سهاره يوه

زه ځنګه به ور وړمه د ټول عمر مناجات
شماره يوه شپه لا هم چې خلاصه نه د ژوند له

يو زه ومه يو يار و سره ګډ به هره ورځ
اغياره يوه شپه تا څه کانې را وکړلې

د ژوند هر څه به هېر شي خو هېرېږي رانه نه
ما کړې په لاره يوه شپه له يار سره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا راته نن وې چې زړه مې ډېر ډک دی اشنا
پېښه خو را وکړه بېکسياره ! يوه شپه لږ.

***

ځو مرور له دغه ښاره ځئ چې نه
ښه راغله نن له ياره ځئ چې نه ځو

محفله موږه ټولو وې ستنېږو له
څوک به راشي خدای دپاره ځئ چې نه ځو

تود نه د جګرې اور به تر عمره داسې
يه د بر کلي سرداره ځئ چې نه ځو

پاتې چې کاروان روانېده موږ ويده
وار چې تېر دی اوس له واره ځئ چې نه ځو

ښه شي کېږي خدای وکا له تګه نه تګ
سوچ پرې وکړه بېکسياره ! ځئ چې نه ځو.

***

چاره شي راته وژني مې وخت تېره
د چا خبرې چې په زړه شي راته

وايي ګام په ګام مرم چې دنيا هيڅ نه
بشريت ټول په شان د مړه شي راته

شرمېدل سره خو په ټول جهان کې و

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه دا تور خو هم چې پړه شي راته

سو به که مې په برخه شوه د مینې
ټول منزلونه به واړه شي راته

خوند د یار له مخه د ژوند هر څه کې
بې یاره ژوند زهر خواړه شي راته

بېلتون !چې را په زړه شي بېکسیاره
څهٔ بې مانا د ژوند کړه وړه شي راته.
***

خپله کوي زما کیسې ژوندون په
دا د سیسې ژوندون په خپله کوي

شي زه نه یم دا چې وایم نن به څه
دا وسوسې ژوندون په خپله کوي

ډار ما کې نشته- د مرګي دا ویره
پسې ژوندون په خپله کوي چې را

په ما یو ائې اند ښننې یې پېرزو
خپله کوي او تلوسې ژوندون په

سرونه غواړي بېکسیاره ! چا وې؟
چې حماسې ژوندون په خپله کوي.
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه عجبه ده محال کې مې زړه بند
زړه بند د چا سوچ کې د چا خيال کې مې

د مرمرو په مانۍ کې مې زړه تنګ
بند او د خټو په دېوال کې مې زړه

حال به څه وايمه چا ته د يارۍ
بند چاته څه پته څه حال کې مې زړه

عشق ته زړه، هم يې ساړه کېږي د يار
بند څه عجب يوه جنجال کې مې زړه

بېکسياره ! که څو اخلمه پيالې
په ثواب او په وبال کې مې زړه بند.

***

خيال کې د يار چې کله لاړ شمه
شمه کرار به ناست يم را ولاړ

همت مې يو ځل غزونې وکړي
ميده ميده يم څنګه لواړ شمه

اشنا شي ناکردې را په زړه چې د
نبغ نبغ روان يم څنګه شواړ شمه

ګوره دغسې يم ما هم ژوندون ته
سمسور وطن يم ببرته شاړ شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ زه بېکسیار لکه ګرېوان د
.په بېلتانه ریتاړ ریتاړ شمه

لیدلی؟ ځان چې ګورې یار شیشه کې تا
کله ځان دې تماشه کې تا لیدلی؟

ورشي ستوري یو پر بل په نیمه شپه چې
او رد مینې پلوشه کې تا لیدلی؟

څوک مسلک غوره دی اشنا چې یې لري
ګدا کله څه پېشه کې تا لیدلی؟

غماز څه خبر چې یار د کندهار دی
تر اوسه په شه شه کې تا لیدلی؟ لا

دا چا- چا ویل زاهده دې خبرې
.په نشه کې تا لیدلی؟ بېکسیار ډوب

***

خیالونه کله جوړېږي دا نشې او زما جړ
سبا، بېګا دا تماشې او زما جړ خیالونه
لګیا دا سې ښکاري لکه چې باز په ښکار د زرکو
ګام په ګام وخت لشې لشې او زما جړ خیالونه
بوره، فلوجه، کربلا زه ورته ګورم توره
او په غزه مرې عایشې او زما جړ خیالونه
نه عجب نه ادم خان کې اوسې پښتونخوا شته خو
د وخت بدلې دې نقشې او زما جړ خیالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دومره ځنډ مه کوه ژر يې راوړه ساقي باده
څه مې په زړه زهر پاشې او زما جړ خيالونه
را تر سترګو د براوت کې د جومات خړ طالب تل
خيالونه د وخت نخرې د فاحشې او زما جړ
ژوندون، جنون دي بېکسياره ! په يوه قافيه
.خيالونه څه ماتوې پکې خاشې او زما جړ

***

وګرځم زه چې ستا په خيال کې لاړ شم چېرته چېرته
چېرته دې په سوال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

هره خوا ښکلا ښکلا سترګې خو ترلی نه شم
هره خوا وبال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

وګورمه نه يې کړم مثال پيدا ټوله دنيا
وګرځم سوچ چې ستا د خال کې لاړ شم چېرته چېرته

زه چې تل پيالو ته ځمه شمه له فراقه تنګ
چېرته چېرته وګرځم کله په وصال کې لاړ شم

پته د انسان که پيدا شي ما بېکسيار باندې
.حال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم زه به په هر

***

مې وې هسې ښووه مې ځان ناګاره سندرې
له خواشينۍ ستا په تلو ياره سندرې مې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعدام ته بووم ستا په الزام چې وخت تړلی
کسات مې اخیستـه له داره سندرې مې وې

پیغام د انکار غماز راوړی وو اشنا نه
کله راته خوب تر سهاره سندرې مې وې

شوم په هغه محل نن په ژړا - ژړا را تېر
چې پرون تلم په کومه لاره سندرې مې وې

محفل ته اشنا تللی و زه ځو ورتلمه چې
خبره تېره وه له واره سندرې مې وې

بېکسیاره ! په شپه د بېلتون را ته را یاد شي
داسې تیاره وه چې له ډاره سندرې مې وې.

***

سترګې را واړوه لږ یاره مرم
مرم له تندې مرمه له خماره

زه لکه شمه په محفل کې تل
سرِمابنام نه تر سهاره مرم

و ګورې په مړو سترګو یار چې را
له مړو ایرو مرم له انګاره مرم

زما قاتل دا خپل احساس خلکه
بې غرغرې مرمه بې داره مرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یم، غزل او تکه توره شپه
.بې کسه بېکسیاره ! مرم ځنګه

***

یار چې خپه شي په نصیب کې به نه
چې چپه شي په نصیب کې به نه جام

ژوندون د هر ژوندي ارمان په ژوندون
شي په نصیب کې به نه چې لولپه

د یار دیدن ته مې کرې، ورځ تېره
نصیب کې به نه که توره شپه شي په

د چا د حسن سمندر ته تږی
نه مړه که ځپه شي په نصیب کې به

د ژوند خواږه خوند کړي چې باد یې په سر
نه چې په کپه شي په نصیب کې به

لیکه غزل بېکسیار و اخیست قلم
.لیک چې ټپه شي په نصیب کې به نه

***

ستوری لکه یار ښکلی
یار لکه چنار ښکلی
نن و دې شي را پېښ شي
دا سې چې نن ښار ښکلی

دا ته د کومو غرونو شوریې　　　　بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړه آینه صفا د زړه
کله وي غبار ښکلی
سیرت مین زه یې په
هر څو که نګار ښکلی
کړه یې ابتدا په عشق
ښکلی بیا به دې هر کار
څومره چې را بولم یې
نه راځي یو وار ښکلی
زار ژوند د بېکسیار ترې
یار ته انتظار ښکلی.

***

خطا باسي څنګه په چل ول مې یار
هر قدم هر پل مې یار خطا باسي

هم زه له ځانه نه خبر یږم کله
دا سې لکه غل مې یار خطا باسي

څنګه په هوښیارو سترګو ځاري مې
لایعقل مې یار خطا باسي څنګه

غواړم ورنه زړه بدل د زړه کې زه
خطا باسي هسې په تسل مې یار

څو که بېکسیار یار ته ګیلې وکړم
خاندې په څه چل مې یار خطا باسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

عشق کې آرام له زړه نه وباسه
وباسه ژوند گام په گام له زړه نه

څو توره بوړه دا سې بوره وراره
پچیرا گام له زړه نه وباسه

توروي، سر سپینوي دا کیسې زړه
د ننگ و نام له زړه نه وباسه

دښمن پسې ځي چې ستا مني نه په
بیا هغه قام له زړه نه وباسه

دي اوس بېکسیاره ! هغه کلي ړنگ
.پوړۍ او بام له زړه نه وباسه
***

کله هېرې سندرې را په زړه شي
د چا خبرې را په زړه شي کله

زه کله کله خوب د وصل وینم
غورې را په زړه شي کله د یو چا

خوا ته اشنا خو کله هم رانغی
شي کله له لرې لرې را په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کله کله د چا یاد مې سېځي؟
کله که اور د سرې را په زړه شي

بېکسیار کله مې زړګی په ټوپو
د غم لښکرې را په زړه شي کله.

***

ناست یم ازل ته غلي غلي ګورم
ګورم پاتې مزل ته غلي غلي

خپله مې خپل وجود په خپله دښمن
ګورم د وخت دې چل ته غلي غلي

د قافلې جرس مې روح ځوروي
د یو چا پل ته غلي غلي ګورم

شمه شوه د لیکلو راکې خلاصه
یوه غزل ته غلي غلي ګورم

د بل دا ټول وطن زما دا اوس چې
قسمت بدل ته غلي غلي ګورم

ژوند بېکسیاره ! معما ده ستره
حل ته غلي غلي ګورم او زه یې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره خطا به کوي دا نه کوي
موسکا به کوي دا نه کوي يار چې

هر څه کوي خدای مه کړه نه چې کله
دا نه کوي زما رضا به کوي

چا وې ساقي ميکده وتړله
کوي هر څه رښتيا به کوي دا نه

شاعر چې څه يې په زړه وايي به يې
کوي چې خيال د چا به کوي دا نه

صوفيان مې ډېر تسپې په لاس وليدل
کوي چې لګيا ډوا به کوي دا نه

بېکسيار هر فسق او فساد کې شريک
چا وې چې دا به کوي دا نه کوي.
***

نه هېرېږي ياره ستا د مخ کيسې
کيسې تل ډېرېږي ياره ستا د مخ

د زړه کور مې داسې ځکه شو باغ- باغ
کيسې پرې خورېږي ياره ستا د مخ

زه په خپله ګونا ټينګ يمه ولاړ
منکرېږي ياره ستا د مخ کيسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانۍ ورځې شپې لاړې پوپنا د
نه تېرېږي ياره ستا د مخ کيسې

چې ونيو ټول محل پرخه- پرخه يې
را وربېږي ياره ستا د مخ کيسې

ژوندون هر څه په بېکسيار ته تربل
.پکاربېږي ياره ستا د مخ کيسې

***

به يم ومې بله خوښ به يم حاضر
وايمه به هيڅ نه خو ناظر به يم

مه مې ورانوه د زمانې باده
يو چا د پس منظر به يم نښه د

عمر تېر نه پته نه درک د يار
انځر به يم زه په تمه ګل ته د

ټول وجود مې جوړ روغ الوتی نه شم
يم ښايي لګېدلی په وزر به

ښه پوهېږم نه راځي په ژوند اشنا
يم زه ورته تر مرګه منتظر به

ښکلی راته ډېر ګوري محفل کې چې
زه هم د يو چا متناظر به يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځله یم خوښ په تغافل د یار سل
شو یې که راپام خوښ یو په زربه یم

څه چې زمانه وایي وایي دې هر
هر څه به یم خدایږو که مضر به یم

یمه زه اشنا هماغه بېکسیار
.تاته غورځېدلی له نظر به یم

***

وخت غورځنگ سره جنگ ژوند څپو سره په جنگ د
جانانه کله شي تر عمره عمره جنگ سره جنگ

دی خو ما بل څه پکې ونه لوستل چا وې تاریخ
جنگ بس نن له روس، نن امریکې، نن له پرنگ سره

خوب رانه ولوټې له سترگو د چا یاد د سترگو
چې پالنگ سره جنگ اړخ په اړخ اوړم لکه وي مې

هغه د ستر، د پردې حیا وختونه لاړل
اخیستی نوم او ننگ سره جنگ هر یو وگړي را

دیموکراسي راغله حقوق شول د قومونو تامین
له یوه قام، یوې ژبې او فرهنگ سره جنگ خو
ورنه نه چې د خیر په پلمه لوټې یې دیدن دی
په پورې وره کې څوک نیازبینه چا ملنگ سره جنگ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نصیبونه مغول حالات مغول، خلک مغول
څوک به خوشال شي بیا به وکړي کوم اورنګ سره جنګ

بېکسیاره ! هر نوموړکي ته په غېږنه ورځو موږ
جنګ د وخت زمري مو کړ ګیدړ اوس مو پلنګ سره.

***

په مخه راغله خو پردې یې غمازي کوله
ادې یې غمازي کوله د کشرۍ خور پرځای

له بې وعدې جانانه ځار شم اوس یې هر وخت ګورم
پخوا کړې وعدې یې غمازي کوله ښکاري.

***

کاږي نور ورځم کوم یار ته منت چې چاړه را
ژوندون ته څه مې ضرورت چې چاړه را کاږي نور
لوېدیزه انسانومې نه موند راغلم ختیز ته تر
له انسانیته مې نفرت چې چاړه را کاږي نور
څو به وخت ایستلې توره سرته ولاړ؟ راته تر
نور دربغه چې وکړي دا همت چې چاړه را کاږي
خیال خو مې نه شي چې به یار له قصده نه مې وژني
چاړه را کاږي نور که دا سې وي هم له غفلت چې
ورشه ریباره یار ته و رسوه دغه پیغام
الفت چې چاړه را کاږي نور تېر یې له مینې له
په واټنونو رانه لرې یار سره مې نور څه؟
په دې نیت چې چاړه را کاږي نور ورځم یواځې

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما بېکسیار خون ور بخښلی اوس رقیب که نر شي
.یو څه وکړي جرئت چې چاړه را کاږي نور او

***

یمه چا ویل چې ساز د زمانې
زه د زړه اواز د زمانې یمه

هر څوک زما پل کله وهلای شي؟
انداز د زمانې یمه زه چې په

نه مې شته سکون لکه د سیوري هیڅ
یمه خوځم اهتزار د زمانې

ځیر شه راته شد مد مې ټول ولوله
یمه پام کوه چې راز د زمانې

!بولي مې غزل د بېکسیار خلک
.یمه اصل کې زه ناز د زمانې

***

د خیال یوه شپه راشي د باد یوه شپه شي
غرفېدلو چې را یاد یوه شپه شي مورېدواړه

د مینې سمندر چې کړي د هجر سیلۍ لاندې
ته یوه و رسي برباد یوه شپه شي منزل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلاوونو وران کړی دا وطن خو دی بې شمېره
حیران یمه چې ولې قلمداد یوه څپه شي؟

اوښانو بوی چې راوړي د مېړو ، د کیږدیو ، د
را پیښه داسې کله به د باد یوه څپه شي

چې مینې بېکسیاره ! کډې وکړي له زړونو نه
شي مېشته شي پکې کرکې او اضداد یوه څپه.

***

کله په هېر باندې خمار ماتوم
ماتوم کله په تېر باندې خمار

په بام مې تنده اشنا نه سرېږي
ماتوم په لږو ډېر باندې خمار

هغه کوڅه اوس له مودو نه شاړه
ماتوم په تېر و بېر باندې خمار

زه شاعر نه یمه ملګرو هسې
ماتوم وخت ناوخت شعر باندې خمار

بېکسیار پوه یم چې اشنا نه راځي
ماتوم د ورځو شمېر باندې خمار.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اغزو دور دی د گل کیسه څوک کله اوري؟
کارغان مېشت د بلبل کیسه څوک کله اوري؟ باغ کې

چا په خونړو لارو د میني وي مزل چې د
د پړاوونو د منزل کیسه څوک کله اوري؟

وطن خرڅوي یا به قاتل یې، یا به غل یا به
بغیر له دوی نه د چا بل کیسه څوک کله اوري؟

هماغه وربانديې بیا حاکمان چا چې وران کړی
اوس د کنډر- کنډر کابل کیسه څوک کله اوري؟

جنجړ و ښېتو او شنو سترگو وطن ټول ونیو زبړو
اوري؟ د تور اوربل او د کاکل کیسه څوک کله
ځانځاني دومره چې یو بې له ځانه ټول پردي شول
خپل کیسه څوک کله اوري؟ د دوست، اشنا د یار او

د توري بوړې، دېراوت هنگامې دا سې تودې
او گومل کیسه څوک کله اوري؟ چې د ژورې

شولې اوس بېکسیاره ! یاراني د ناستې ملاستې
.اوس د مړوند او د منگول کیسه څوک کله اوري؟

***

ناوخته شو پیاله چای به کراره وڅښم وخت خو
وڅښم بیابه سگریټ یو نیم پسې کولا په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې به خدا یزده چې ترڅو درځم څو واره وځبنم
خدای کوله یاره وځبنم د شونډو جام به دې که.

***

کړه شاعري څه به کړم د زړه خبره ومې نه
اشنا محفل ته چې راته خبره ومې نه کړه

ورته ډېرې زارۍ په سترګو سترګو کې مې وکړې
خو یار ته مخامخ په خوله خبره ومې نه کړه

اوښکې، ژړاوې مې جونګړه تالا پربېږده سلګۍ،
چې راز د مینې مې ساته خبره ومې نه کړه

خو د وخت د نظر سرو غرمو کې عمر کړ تېر ما
کړه چا وې د سترګو د باڼه خبره ومې نه

خوله مې را جوړه کړله څو ځلې چې وېې وایم
خبره ومې نه کړه اوښکه مې راغله تر لېمه

زړه وې چې وکړه بېکسیاره ! ورته ټوله کیسه
مې کاته خبره ومې نه کړه د یار حیا ته.

***

نه لرم نغمه نغمه به یم رباب به یم خو شور
د ستړي ستړي ژوند یو باب به یم خو شور نه لرم

دا ته د کومو غرونو شوریې　　　　　　بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرسه، بې منزله روان زه یو کاروان یم بې
ځم لکه عمر په شتاب به یم خو شور نه لرم

را ویښوم هره ورځ ټوله دنیا لکه لمرخرک
لرم و دې شي زه کوم انقلاب به یم خو شور نه

اوس اوس زړه شین، خوا سره ډوب یم سمندر کې د وخت
سیلاب به یم خو شور نه لرم له دنگو غرو را کوز

لگیا نه څه واعظ یم نه زاهد چې به په زور، زور
عشق کې په زړه کباب کباب به یم خو شور نه لرم
غرېږي څنگه؟ د زمانې آهنگ چې زېر و بم
زه یې بې شکه څه اسباب به یم خو شور نه لرم

یوه خوا ، بل خوا سا را کاږم گرځم را گرځمه
ضرور ژوندیو کې حساب به یم خو شور نه لرم

ده لیکلی بېکسیار به یم په تورو شپو کې تیک
.لرم پنډ د غزلو یو کتاب به یم خو شور نه

***

هرڅه هرڅه بېرته هسې کله کېږي
کېږي د بوډا ځواني له وسې کله

د یار خیاله خیال ته مه راځه منت کړم
.کېږي یارانه د بوالهوسې کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجيبه يو احساس دی څه اشنا اشنا هوا

هوا د بخت لاس کې مې لاس دی څه اشنا اشنا

اشنا راشه له ځانه سره راوله ځواني
هوا همدا مې التماس دی څه اشنا اشنا

خويونه لږ پردي دي اور، گودر، منگی اشنا
اشنا هوا اشنا د يار لباس دی څه اشنا

انځور د تېر پرون کړي درته مخې ته ناڅاپ
څه اشنا اشنا هوا بې شک ژوند ستر عکاس دی

د کلي په لوی ډاگ کې زه ماشوم يم په ډې بوخت
خيال که وسواس دی څه اشنا اشنا هوا دا خوب،
شا هر څه هسې په ځای دی د کلو- کلو تر
وياله لاندې، غر پاس دی څه اشنا اشنا هوا

بيا شوم را ژوندی که اوسه پورې مړ وم بېرته
دا ټول د يار تماس دی څه اشنا اشنا هوا

بېکسياره ! پکې نښې دې د پل ضرور به
هوا دا سند دی، که مدراس دی څه اشنا اشنا.
***

ته له پورته زه له ښکته يم راغلی
راغلی د بدبختو له مالته يم

دا ته د کومو غرونو شوريې

بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتګ هم هسې څه مفته نه وو دلته
.ستا د دوا له برکته يم راغلی

***

(خدايه زغم کړه را په برخه)
هوس کم کړه را په برخه
نه يم ډېر نه غواړم حريص
يو صنم کړه را په برخه
چې تر عرشه پورې رسي"
"کړه را په برخه يو قدم
ربه يار ته چې ور مخ شم
هغه دم کړه را په برخه
!سوځه جانانه يا مې مه
يا ملهم کړه را په برخه
چې زرګونه ښادۍ ارزي
په برخه داسې غم کړه را
!يه د پاک الله رسوله
خپل حرم کړه را په برخه
ستايم ستا ښکلا به باندې
مات قلم کړه را په برخه
ربه تش جانان نه غواړم
برخه جنت هم کړه را په
ستا رضا چې پکې نغښتې
هر الم کړه را په برخه
ده پر هغه دنيا چې تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر پرتم کړه را په برخه
دښمن ستا چې ترې وېرېږي
برخه دا سې برم کړه را په
د ایمان څراغ مې بل کړه
ژوند تورتم کړه را په برخه
غواړم زړه مين درڅخه
لېمه نم کړه را په برخه
گوناگاریم، گوناگاریم
برخه خپل کرم کړه را په
دیدنونه چې بې توله
د یار چم کړه را په برخه
وهلم په هجران که جل
ته زمزم کړه را په برخه
خلک وايي بې رقم یم
برخه څه رقم کړه را په
ربه زړه کې راته وېره
د عدم کړه را په برخه
شم زه به ساز د زمانې
زیر و بم کړه را په برخه
ټول وطن مې درخانې ده
برخه یو ادم کړه را په
چې يې ستا په نامه ورکړم
زر درهم کړه را په برخه.

***

لوی لاس نینې نینې کړمه د وخت په تبۍ یار په

بېکسیار عبدالمالک   دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبې زه خپل احساس نینې نینې کړمه د وخت په

خیال کې راغلی یا راځي یا بېرته ځي څوک اشنا
کړمه د وخت په تبې بلا وسواس نینې نینې

ساقي څوک بولي، څوک شړي د میخانې له غولی
نینې نینې کړمه د وخت په تبې دې تیټ و پاس

سړیتوب خلک ظاهر چې گوري، حد چې نن د ښه
ټاکي لباس نینې نینې کړمه د وخت په تبې

لغړ چې گورم وطن لغړ، گلشن لغړ، هر تن
فقر و افلاس نینې نینې کړمه د وخت په تبې

بېکسیاره ! سره پټه کې یو یار او اغیار چې
.تبې دغه تماس نینې نینې کړمه د وخت په

***

نه ورځم په مخ د لېونتوب کیسه اوږده ده
دی او د خوب کیسه اوږده ده ژوند یو هسې خوب

پیخکه د څادر خیشته تمام عمر مې یاده
باران، اوښکې څڅوب کیسه اوږده ده تالندې،

سندره غچ مې له غلیم څخه د ژوند د نن
عشق کې مې د ماتې او د سوب کیسه اوږده ده

باندې یې ویشتی یار ته یادوم هسې چې زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت لنډ دی د زخم د پړسوب کیسه اوږده ده

اشنا چې شپه را څخه لاړه نور مې پوښته مه
نن درته د کوټې کړم د ژوب کیسه اوږده ده

بېکسیاره ! بس چې وږېو ته ډوډۍ خو درېغه
ده نوره د خواهش او د خړوب کیسه اوږده.

***

کارغه ونیو باغ د ګلو ستر مات شو
ستر مات شو په چمن کې د بلبلو

چې د لمر د شغلو لاره ورته نه وه
شو په وطن د هغو ښکلو ستر مات

دیوسي، دیموکراسي شول سره غاړه
د بلا - بلا ښاغلو ستر مات شو

تمیز شو پکې ورک د پردو خپلو چې
د پردو او هم د خپلو ستر مات شو

شاعري دې افسانه شوه !بېکسیاره
د پټ- پټ غزل لیکلو ستر مات شو.

***

خیال کې راغلې تر نظره شوې را شنه په زړګي په

دا ته د کومو غرونو شورېې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګي راته دې وکړه څه خبره شوې را شنه په

هلته يو ښکلی په مخ راغی څه يې تاته ورته
را شنه په زړګي راته را ياده نابېره شوې

درخانۍ دغه دې ببشکه چې پښتو وکړله
شوې را شنه په زړګي يو ځلې راغلې تر آخره

محبوبې ښکاري چې کلونه د روژې مې ختم
د اختره شوې را شنه په زړګي چې سم له مياشتې

د بېکسيار د زړه دنيا وه له مودو نه شاړه
ورته راغلې بختوره شوې را شنه په زړګي ته.

***

جامه ور ونه رسېدو محفل ته ورغلو تر
د کبرجن ساقي تر پامه ور ونه رسېدو

ټوله ورځ مزل مو وکړ په لمرخاته ور روان
خو په وعده تر خړ ماښامه ور ونه رسېدو

ستړې ستړې تر درشله د يار منډې مو وکړې
مرحلې راغلې تر انجامه ور ونه رسېدو

روڼ اندي خلک مو په هر کلام کې لکه افغان
په رښتيانو تر مظلوم قامه ور ونه رسېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو د مینې پټ پټوني وو چې وخت سره ښېل لا
رسېدو تر سپوږمۍ، ستورو او تر بامه ورونه

ښه په غږ، ځوږ را ټول، روان شوو له ډولونو سره
مرامه ورونه رسېدو خو بېکسیاره ! تر.

***

څه يې تپوس کړې دا کیسه اوږده ده
وير پرې اوس کړې دا کیسه اوږده ده ته

خورد له خرواره ته خبر ورنه، نه
افسوس کړې دا کیسه اوږده ده -افسوس

دا چې بلا- بلا پېښې تېرې شوې
کړې دا کیسه اوږده ده ننګ په ناموس

شل به يې کړې اشنا ګومان مې نه شي
دا کیسه اوږده ده که يې پنځوس کړې

يار چې په مخه بېکسیاره ! درشي
کیسه اوږده ده ته ځان چاپړوس کړې دا.

***

زه بل څوک یم دلبر ستا غلام
چاکر ستا غلام ستا نوکر، ستا
اشنا اخلې قدم چې، کړه پام

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته پروت دی په در ستا غلام
محفل کې به وايي هر څه په
په لېمو په نظر ستا غلام
مني پادشاهان د دنيا نه
عجيبه دی مګر ستا غلام
لتې په لته يې کړله دنيا
غلام غواړي يو ستا خبر ستا
اشنا راغی که وخت د آزمون
ږدي به سر خپل په سر ستا ، غلام
ورته وايي عالم بېکسيار
.ګڼي ځان خپل اکثر ستا غلام

***

لا هسې شاړه او دا جړ خوبونه کيسه د ژوند
خوبونه څه چې ويده شو ، زه ته دواړه او دا جړ

همدا نن راشه که تعبير يې شې خو نه چې سبا
غواړه او دا جړ خوبونه سبا بيا ما له خدايه

اشنا چې ته ماته يې دغه دوه ډالۍ را ډالۍ
بانه او ښکه ولاړه او دا جړ خوبونه پاس په

کاږي لېونی خيال مې بيا د کوم سمندر تل ته
دغه د زړه خونه ويجاړه او دا جړ خوبونه

ورڅه به د چا ؟ د بېکسيار له مرګه وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د گرېوانه څيرې ريتاړه او دا جړ خوبونه.

***

مدام بيا را په ياد شوې خوب مې وتښتېده لكه
وتښتېده د زړه په كلي مې اباد شوې خوب مې

بېگا نسكور چې په هوجره كې پروت ستا خيال راسره
هېواد شوې خوب مې وتښتېده د چا وطن، د چا

قسمته؟ كوم ماشومتوب، كوم زلميتوب، كومه ځواني
زما ژوندونه څه برباد شوې خوب مې وتښتېده

او نه پرخه اشنا نه پسرلى شوې، نه گلونه
تر خوا مې تېر لكه د باد شوې خوب مې وتښتېده

د مينې لومه كې وم خوښ بېكسيار دومره د يار
وتښتېده چا غماز ووې چې ازاد شوې خوب مې.

***

ملگرو خدايزده چېرې ځي دا شاړه قافله
په شا او دا ولاړه قافله دا هر گام را

جوړېږي سره هيڅ نه په انجام يې رب خبر؟
زمانه او زموږ شواړه قافله دا چسته

اختر چې تېر شو وولـه نكريزې په دېوال
كه مل نه شوې نو بيا غواړه قافله دا نن يې

بېكسيار عبدالمالک

دا ته د كومو غرونو شوريې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژبه برکت یې شه، شکرې شه، شه گوړې
چا ویل وختي نن سهار لاړه قافله دا

وطن یارانو بېکسیار بیا غږ جگ کړی د
.سبا به روانېږو نیسو واړه قافله
***

په والله یاد بېږې هسې خو تل مې تر حد تېره
نن شپه تر هرې شپې مې ډېره په والله یاد بېږې

ورځو، ته په میاشتو، په کلونو لاړې ته خو په
یاد بېږې اشنا په کلي کې چاپېره په والله

مینې عجبه معما یې زه له ځان درکې ورک
هېره په والله یاد بېږې څومره چې غواړم دې کړم

رقیب په ډک محفل کې و پوښتم یاد بېږي درته ؟
شرم او نه وېره په والله یاد بېږې نه له چا

سبا شاعران وایي دې نغمې د وخت چې یاد پرې
.ته بېکسیاره ! ساندې شمېره په والله یاد بېږې

***

قیمار ساقي، قیمار- قیمار د ژوند ورځم وهم
ژوند زه ازمویم یو وار ساقي، قیمار- قیمار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه توبې، تسپې یو وخت وو ، اشنا تېر شو لاړ
قیمار- قیمار د ژوند اوس مې ماښام سهار ساقي،
پخوا به وخت نا وخت بې سده ، یا بې موډ کله؟
بیمار ساقي، قیمار- قیمار د ژوند کړم د زړګي
!اشنا په څېر د خوب شي را په یاد ، یو نا اشنا
او نن سبا مي یار ساقي، قیمار- قیمار د ژوند
خدا یږ و خو دا سې نه؟ مفلس خوشال وم په هجران،
لکه چې کړمه خوار ساقي، قیمار- قیمار د ژوند
ګوندې نشه، راته د ټول ژوندون ما وې که شي
کړ را سبوا خمار ساقي، قیمار- قیمار د ژوند
د ژوند له بېکسیار ، هسې بې ځای اسره تمه
.ژوند چې کړ ژوندی په دار ساقي، قیمار- قیمار د
.واخیست د اساسې قانون لویې جرګې ته چې له پښتو یې د ملي ژبې هویت

***

څه عجیبه دیموکراسي له خلکو ژبه اخلي
ورنه په څنګه سړه تبه اخلي اقرار د مرګ

ننګ او پښتو او وطن ټول یې اوس له واکه وتي
زمانې سیلۍ نور څه له پښتنانه به اخلي د

کړي داسې جرګې کارمل، مسعود ، رباني ډېرې
والله که نن سبا یې نوم هم څوک په خوله به اخلي

دې وطن خادم او مشر څوک به راځي یو وخت د
ګوتې، امضاوې نه د دغه ولس زړه به اخلي

دا ته د کومو غرونو شور یې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه بېکسياره !دا د وخت غلامان ځوک يې مني
.اخلي؟ دوی ورکوي به چاته څه او له چا څه به

***

شېخه شره دې نور هوده را باندې کار نه کوي
کړه بې هوده را باندې کار نه کوي مسلې مه
دومره د وخت ترخو - ترخو کې شوم په وار واري ډوب
چې د ساقي د لاس باده را باندې کار نه کوي
د يار ادا به چې وژلمه قدم په قدم
څومره تېرېږي چې موده را باندې کار نه کوي
سترګو بڼ ته وړی نظر مې نبغ ترې وځي، ځي د
اوس د اشنا د مخ پرده را باندې کار نه کوي
ډزې چې څومره يې وس پښېماني دې اوس کوي
زما په ټينګه اراده را باندې کار نه کوي
د ظلم کې کمی مه راوړه ته دې اشنا په حد
حوصله وي به دا چې ده را باندې کار نه کوي
بېکسياره !د زړه شاړ سپرلي نه دمه وتې نور
.نه کوي اوس که وخت کوږ ځي، که سيده را باندې کار

***

د وخت له سترګو نه پنا يم د خپل سيوري شاته
کله باچا يم د خپل سيوري شاته کله غلام

د بوډۍ ټال مې مېلمه کړی د سپوږمۍ درشل ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د ښایست رنګونه ښایم د خپل سیوري شاته

غاړه، نو باد به څه کم شین هسک ، زېړی لمر ، سمندر
شاته د خدای په داد باندې رضا یم د خپل سیوري

ستا سو د کلي اوازې په ما څه کار نه لري
خپل سیوري شاته زه له مودو څخه رسوا یم د

د بې خودۍ اوږدې مزلې خلکه نه شي تنها
بیا یم د خپل سیوري شاته دا ځل اشنا راسره

د غرغړو لکه د نورو بېکسیاره ! نه یم
وریتې غزلې وایم د خپل سیوري شاته یو څو.

***

یې چې مې خیال ته راځې دا ته د کومو غرونو شور
راځې تصور، یاد ، خوب، که انځور یې چې مې خیال ته

ړنګه ګودره د مالت په پته پوه دې نه شوم
چې مې خیال ته را ځې تسل د مینې، که پېغور یې

د یار دیدنه پرخه وربدې چې په ما
سرې اور یې چې مې خیال ته راځې اوس خو رسا د

وخته د بې خودیو فصل شین چې دې په غېږه
هغه شپې لاړې اوس څه نور یې چې مې خیال ته راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمته ته چې مل له تيارو د بېكسيار توره
.راځې لا خو هماغسې تک تور يې چې مې خيال ته

***

راشي پر زړه راته اور بل، ببرته واپس شي په شا
ور پام چې لکه غل، ببرته واپس شي په شا زما

راولم د زړه تر کوره يې په څو مره منتو
يمه حيران چې په څه چل، ببرته واپس شي په شا

وي يو څو شېې راسره د اشنا غم راشي د ېره
راسره روږدی کړي اجل ببرته واپس شي په شا

ارگ کې مېشته دا درسره ياد کې ساته د دوه شپو
شا په موږ چې چا کړی يرغل، ببرته واپس شي په

د بېكسيار د زړه پولۍ به خامخا شي پوچې
.واپس شي په شا كه د غمو كاروان يو پل، ببرته

***

ناست د شپو په جبل کې گير يمه، شوگير وهلی
مودې وشوې په وير يمه، شوگير وهلی ناست

څه ژوندون نه مرمه، نه رغېږمه، عجيبه
ټپي په داسې تير يمه، شوگير وهلی ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما باندې سبځه لړ خیاله د اشنا خو، زړه
ښه وینې مې اسیر یمه، شوګیر وهلی ناست

په سرتوره دې ښېرې دا چا راپسې کړي
د چا د خوب تعبیر یمه، شوګیر وهلی ناست

اشنا ځانته د خیال یو امارت جوړ کړی مې
په خپله یې امیر یمه، شوګیر وهلی ناست

پړ میدانی یم بېکسیار بې نوم نښان یو خړ
ناست د سوات یم، نه د دیر یمه، شوګیر وهلی.

***

دغه ارمان چې بخت به لاس یوه شېبه راکوي
ژوند احساس یوه شېبه راکوي په مړي ژوند د

ویره یې دا چې میخانه په بله وا نه ړوي
فرصت چې د ګیلاس یوه شېبه راکوي ساقي

تفریق ژوندون او مرګ مې سره څو - څو واره جمع،
حاصل یې فکر او قیاس یوه شېبه راکوي

یې مخکې درومم غلیم زما چم کې په اس سپور زه
لکه ماشوم قیضه د اس یوه شېبه راکوي

په چیغو - چیغو یې وې پرخه په خاورو ډوبېده:
"ګلان مهلت پر تندې پاس یوه شېبه راکوي"

دا ته د کومو غرونو شور یې　　　　　　　　بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېکسیاره ! خود به هجر- هجر زما غزلې
.راکوي بل څه ته وخت کله وسواس یوه شېبه

***

ستوري چا پېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه
وېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه له شپې څه

کرلې رقیبه تا چې مې په برخه تورې شپې
اوس طالع شمېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

گوره ساقي چې نه کړې نن مې له جامه بېنوا
په مفت مه پېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

به مې شاهده وي ضرور چې آگا د شهادت
ولاړه له زوَره، زېره مې سپوږمۍ راته په سر

***

نن سبا لا ډېره را یاده وې دا چا ملگرو ؟
سپوږمۍ راته په سر ولاړه محبوبه هېره مې

تل کې یې ډېرې د غم لړې خو ستا مینه اشنا
برسېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه د زړه

یار زه چې راتلم بېگا په ټوله لار، له چمه د
تر پورې نېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

ژوندون سپوږمۍ گڼله هغه چې ما به تل د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد بړي د ېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

هغه وختونه چې کړم خیال کې راتېر بېکسیار تېر
ولاړه تر سترګو تېره مې سپوږمۍ راته په سر.
***

زړه وايي یاره په سر واړوه یوه پیاله زار
سرواړوه یوه پیاله زار مخکې تر داره په
نه د یار شونډو ، نه د وخت تر لېمو ورسېدې
خواره په سرواړوه یوه پیاله زار تور بخته
شېبه تر څو به تل خپه- خپه بې واکه ګرځې؟
زړه بیماره په سرواړوه یوه پیاله زار په
شهیده د ژوند په هره لوېشت، په هر قدم- قدم
په مرګ انکاره په سرواړوه یوه پیاله زار
درنه پښتونه لاړل چې کوراو ګوراو پښتو ټول
اوس له ناچاره په سرواړوه یوه پیاله زار
کړلېچونو نه لړ غاړې ته شه اور- اور سوچونو ،
د ژوند خماره په سرواړوه یوه پیاله زار
سوداوې د یار غم سړي عاصي- عاصي کا د ځان
نور بېکسیاره ! په سرواړوه یوه پیاله زار.

***

زموږ د چم په لاره، د الوچو ونه نن
خوارو بچو ونه نن د مساپرو ، سترو ،

څنګه د مرګ غېږه کې، خوره وره پرته وه

دا ته د کومو غرونو شور يې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویشتې په تمانچو ونه نن لکه کوم چا چې

په وچو خسو حساب، چې شوه له ځمکې نه پرې
ټولي را جلا ، شوه د باغچو ونه نن له شنه

زړه هغه ټيټې ښاخ ته يې، کوم- کوم ما شوم به په
او يادوي به خدايږو د چا ، چوچو ونه نن

سترګي بوډا ببګا يې تن وراره، يوه شين
د درد مزې به ګوري، د تبرچو ونه نن

هر دم مې کور کې ځلی هر دم مې زړه کې قلم،
را ننوتې لکه له دربچو ونه نن

شو ، سپين سره ګلان به راوړي ما وې چې بيا سپرلی
د الوچو په تمه په کرلېچو ونه نن

اوښکې ورکړې، د بېکسانو ياره تا خو ګوټ
نن هر څو که نه شوه را شنه ستا په سوچو ونه

بېکسيار وچ لرګي کې د شعر وږم نغاړم
.ونه نن د زړو هنداره کې يې، ږدم په تاخچو

***

اشنا بې تا د ژوندون مل مې کله بل کېدی شي
يې د زړه غل مې کله بل کېدی شي ته چې منکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

گام حسنه ! دا ته يې چې مې څارې ټول ژوندون گام په
دا سې آگا له هر يو پل مې کله بل کېدی شي

لو يديزه راغلم ښکلي مې و څارل ختيز نه تر
ستا نوم په زړه ليک چې اول مې کله بل کېدی شي

نيم نظر لو گی که نه ده شاړه ځواني دا ستا په
شي د ژوند په لويه لار اجل مې کله بل کېدی

منکر به ليکه د بطلان چې پرې راکاږي سبا
کېدی شي هغه به وي همدا غزل مې کله بل

اقتدا مينې پسې کړې بېکسيار د عمر
بل کېدی شي د لمر په لوري دا مزل مې کله.

***

شي تياري به تېرې، شپې سبا شي وارخطا چې نه
ستوري، سپوږمۍ، لمر به دِ تا شي وارخطا چې نه شې

!مودو - مودو نه مېشته خياله د قاف په لړو کې
د ښاپېرو ډلې به راشي وارخطا چې نه شې

کايناتو د وجود کې چې په مينه قايل په
شې سترگې د زړه به دې رڼا شي وارخطا چې نه

د وخت تيارو کې ورک پښتونه شم لوگی - لوگی دې
وارخطا چې نه شې کله به تللی دور بيا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بېکسياره ! نغارې د حق رسا غږوه
.شي وارخطا چې نه شې لښکر د ظلم به په شا

***

نه وايي رنځور وختونه دي په ظلم باندې هيڅ
ويده بختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

وو به د تېرې مخالف پخوا په تخت به چې ناست
اوس څه تختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

لباسو په جامو اوس وينې نه ننبلي د سپين
وايي بدل رختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه

د انسانيت جوړښت کې عدل يو څپرکی چې وو
باندې هيڅ نه وايي اوس نور ساختونه دي په ظلم

نړۍ يې وينې بېکسياره ! چې د زړه په کور دې
.انداختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي تل

***

ياد شوې ياره کور دې ودان څنګه تنها وم ته را
ودان خير که زه ښکار شوم ته صياد شوې ياره کور دې

رانه دې لرې خاورې دوړې کړې د سترې ژوندون

بېکسيار عبدالمالک دا ته د کومو غرونو شور يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې یاره کور دې ودان د زړګي درمند ته مې باد

خلک دې وایي څه چې وایي اشنا وایي دې نو
مقتول او که جلاد شوې یاره کور دې ودان ته که

څنګه؟ ما وې بې تا به دا وختونه تېروم زه
راته د ټول ژوندون مراد شوې یاره کور دې ودان

رغېږي دا يې خپل نصیب به بېکسیار مري او که
ودان ته يې پیغام د زنده باد شوې یاره کور دې.
***

گل د ګلاب بوی د سنځلې)
(ولې قد د چنار سیوری د

هم چې ځواني او هم مستي وي
خوب مزه کا په مټ د ښکلې

مه، راباندې غږ کړه را ګوره
کړه مې اسیر ولې مې ولې

هم ستا یاد وطن، اشنا زما
دواړه به ځو که چېرې تللې

زه ملامت خو ته لږ راشه
وینه وللې ده وینه چا په

دریغه پردو بېکسیاره لوټ کړای

بېکسیار عبدالمالک　　　　دا ته د کومو غرونو شور يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې څه به ګیله کړي څوک له.
***

سترګې دې را يادې شي له سترګو مې اور و اوري
شي له سترګو مې اور و اوري هیلې مې بربادې

مې وایم چې لوګی شوای ځنې بیا بیا چې وربولي
زړه ته چې صیادې شي له سترګو مې اور و اوري

خاندي په شنه سپرلي ځنګه تلوسې د ژوندون و
څرنګه نامرادې شي له سترګو مې اور و اوري

شاعرې د اشنا سترګې مسرې پرې لیک کله وي
اوري کله بیا نقادې شي له سترګو مې اور و

وینم په ښادۍ چې ځي د هسک پېغلې تر رنګ ګودر
سترګو مې اور و اوري وینم چې ناښادې شي له

شین بیا بیا دې اقرار په سترګو بیا بیا دې انکار را
وخت په وخت جلا دې شي له سترګو مې اور و اوري.

***

نه په ظلم کې بوش پلار دی د یزید په اصل
دا وینې د انسان څښل دغه کار د یزید
ځای، بېګا بل ځای، سبا بل ځای دا حملې نن یو
یزید ښکارېږي چې مرګی ته یې تلوار دی د
ترلې یې ده ملا د ټول جهان د هضمېدو

دا ته د کومو غرونو شور یې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

یزید یا مري به بشریت تمام یا وار دی د
تر څو به وي د ظلم دا سې توره تروږمۍ
یزید د عدل لمر به وخېژي بخت خوار د
ختیز نه تر لو یدیزه پسې چیغې د جهاد
دی د یزید د ژوند هر هر ساعت یې اوس په شمار
ملخ د زمانې دا سې تر څو به وهي ترپ؟
د یزید مظلوم ولس یې وینو ته خمار دی
ډارن شاعران وایي به دا څوک دا سې لګیا ؟
یزید سندرې د مرګ وایي بېکسیار دی د.

***

ښه پوه یم راځي نه څه بې ځایه تلوسه مې ده
ریباره ورته وایه تلوسه مې ده ژر ورشه
هره تادي، هره بیړه وي د کار تر پیل پورې
څه عجبه، څه بې پایه تلوسه مې ده مینه
نېغ یو ځل را وګوره د کور ستونه څه کوې؟
ستا تر ډوډۍ نه ستا تر چایه تلوسه مې ده نه
ته؟ کله زه کړکۍ ته شمه، کله زه هنداړې
ځان ته چې ښه ځیر شمه له ورایه تلوسه مې ده
هېر د خوب په شان یا خو وای راغلی اشنا ، یا مې
نور مې صبر نه شي لویه خدایه تلوسه مې ده
کله وږم، کله خیال شي را کله دې یاد راشي،
ځای د اوسېدو دې راته ښایه تلوسه مې ده
ناارام خاطر په هیڅ بل څه ارام نه شي نور مې
ده ستایه بېکسیاره ! ښکلې ستایه تلوسه مې.

بېکسیار عبدالمالک دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دربغه چې وای خو څه شراب اوس به نشه نشه وای
دومره اضطراب اوس به نشه نشه وای زه او دا
خراب که رقیب نه کړای په اپلتو زما وخت را
ولې به وای دا سې خراب اوس به نشه نشه وای
څله تل؟ د اند ېښنو ور مې زاهده ټکوې
کړمه اخته دې په عذاب اوس به نشه نشه وای
اوله بې سد دربغه محفل ته وای راغلی له
پروا به څه مې په جناب اوس به نشه نشه وای
مستي، هم لېونتوب وای اشنا هم چې ځواني، هم چې
خیر که د یار په مخ نقاب اوس به نشه نشه وای
بدرنګ نیمزالي ټول به اوس یو شانې راته ښکلي،
وای ولې به ښکلیو ته بېتاب اوس به نشه نشه
بېکسیار ولې به جنون ته ورځې شپې شمارلې؟
نشه وای که شاعري یې د شباب اوس به نشه.

***

په بې اجله مرګي مړ شومه
شومه د رقیبانو مخکې پړ

ما وې ساپي، ما وې بابړ ټولوم
نه د ساپي نه د بابړ شومه

ناوګۍ کې مې لښکر شو لوټ په
ډېر ګیله من له باجوړ شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنگین سپرلی وم د اشنا خوا کې
په بېلتانه کې دا سې خړ شومه

ما وې ولس ته به پیغام وړمه
ماشومانو د پاپړ شومه د
په تول د بوسو کې هم تېر نه شوم
شومه د ژوند اخور کې وچ کنګړ

زه راوتم د یار ډولۍ راغله
بېرته د ننه په انګړ شومه

خودۍ په منزلو کې بند د بې
نه بېکسیار او نه اندړ شومه.

***

څنګه چې په ژوند د چا یقین وي مري به
خلک ژاړي پرې او دی له خندا شین وي

ګور یې غم لړلی فلسطین وي کور او
وي بل نو څوک کېدای شي دا به شیخ یاسین.

***

قار دې لړ سور کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟
مور کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟ په خوله مې

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شور یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د سر په بیه کړه ستا ګران دیدن غریب یم
نرخونه جوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

څوک ساري بخته چې په کابل نه په زابل دې وي!
ځان امیر کروړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

کاله پخوا په شان اشنا مه چپړه اوس مې د شل
لګي؟ فرق د ځوان، زوړ کړه د سبا ورځې څه پته

په مینه وايي دې تومت جوړه دنیا زړګیه
څه پته لګي؟ ته ځان ناجوړ کړه د سبا ورځې

خدايزده؟ دغه ماښام، دغه باران، دغه ښوروا بیا
غټ پیاز را ووړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

ژوندون تول کړه را تول جانانه بې پای سوچونه د!
دا یې نچوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

اشنایۍ په پاس لړ ورشه نور دره و ګوره د
لګي؟ سیل د سرور کړه د سبا ورځې څه پته

اشنا ته ورکړه بېکسیاره! ځای په سرای د زړګي
سبا ورځې څه پته لګي؟ خوی د اکوړ(1) کړه د.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یار را روان که وي را وبه رسي
له خپل ځان که وي را وبه رسي تېر

اشنا چې ته ماته یې وي چې راځم
که وي را وبه رسي بې شکه ځوان

چا اوربدلی وو محفل کې جرس
رسي مل د کاروان که وي را وبه

ما خو اشنا غوښته چې ویې لمانځم
رسي پاک مې ارمان که وي را وبه

زما په داسې توره ورځ چې آګا
زما جانان که وي را وبه رسي

وطن بېکسیار کټ لړ تم کړئ د بې!
رسي پاتې یاران که وي را وبه.

***

زړګیه ستا دا کشالې، ژوندون به څنګه کېږي؟
چې پالې، ژوندون به څنګه کېږي؟ د مرګ دردونه

لیک دنیا ته ځان ثابتول غواړي په کاڼو نوم
زموږ ناچله قوالې ژوندون به څنګه کېږي؟

ځینې وینې ځبېښو موږ لا په یو بل لګوو خولې
موږ لا نه پېژنو پیالې، ژوندون به څنګه کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سمندر په تل کې لامبي، ناڅي خلک د ژوند
کېږي؟ زموږه مړي وړي ويالې، ژوندون به څنګه

ته خو لرې به بېکسياره ! ډېرې ډېرې هيلې
ژوندون به څنګه کېږي؟ مېنه د زړه چې کنډوالې.

***

واى دريغه ليدلى چې مې يار اوس به نشه نشه
ولې به واى داسې خمار اوس به نشه نشه واى
توبه ده ستا د انکار له بې سديو مې توبه
دريغه چې کړى دې اقرار اوس به نشه نشه واى
شم تر سهاره ژاړم په خوب کې راشي چې را ويښ
په ويښه راغى که نګار اوس به نشه نشه واى
راغلى واى محل ته يو ځل د ژوندون باده که
کډې به بار واى د اغيار اوس به نشه نشه واى
چې لږ خبر دې د راتلو راتللاى هسې اشنا
واى ژوند به مې ولې سور انګار اوس به نشه نشه
دا خو د عقل د سيسې دې زه يې ټينګ تړلى
نشه واى زما په وس که څه اختيار اوس به نشه
د بېکسيار يو رپ ځواني خزانو ولوټله
نشه واى سپرلى راغلى که يو وار اوس به نشه.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس کې یې لور پروت په ولې پړی دی
لوګرې جینۍ وړی دی زړه رانه

خیال د خیالورې مې مل شوی چې
دی مانه پردی شوی خپل هرغړی

بار مې د ژوندون مړی مدام په سر
دی لاس راکړه اشنا زړګی مې ستړی

وینه ترې د چم خبرو وخوړه
ستا پردېس شاعر چې لکه مړی دی

بېکسیار که څوک د عشق په تور وژني
دی وژني دې نو دغه کار یې کړی.

***

لاره دومره نه ده رسېدو ته دې که نیت کړی
سپوږمۍ کې ځنګېدو ته دې که نیت کړی لېڅو د

څو به لوغړن ګرځم اشنا زه بې له تا داسې؟
ومې سبځه راشه لوګېدو ته دې که نیت کړی

سوبه هر مقام هوډ داسې وسله ده چې نصیب یې
زهر هم خواږه شي ګوټېدو ته دې که نیت کړی

!اشنا ټولۍ ته د مینو خو ډېر راشې په خیر
سر نه د زړه سره تېرېدو ته دې که نیت کړی

دا ته د کومو غرونو شور یې   بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوندون چې خپه نه کړې بېکسیاره ! ځان خانده
.کړی خپله به زهیر یې ژړېدو ته دې که نیت

***

د خپل تقدیر په فیصله کې به ثوک څه ووایي؟
نه چې ثوک، گیله کې به ثوک څه ووایي؟ اوري یې
یوه خوا ظلم دی چې کېږي بله خوا بې وسي
د ژوند په دا سې مرحله کې به ثوک څه ووایي؟
غږ را معلوم نه یې لاربه چې، نه منزل او نه یې
په بې جرسه قافله کې به ثوک څه ووایي؟
ثوک زموږه تر منځ؟ خدا یزده که دا ځلې جرگه شي
د مرگ او ژوند په مسله کې به ثوک څه ووایي؟
چې خبر وي او مني یې له زړه یوم البد تر نه
نو د وختونو سلسله کې به ثوک څه ووایي؟
نه ده چې له وخت سره بدلېږي هر وخت کرزی خو
ووایي؟ د احمد شاه بابا شمله کې به ثوک څه
ځنگه په پټه خوله دې تېرې کړې نادودې د وخت
.ثوک څه ووایي؟ ستا بېکسیاره ! حوصله کې به

***

شوه دغه چا وې د تربرونو وینه توی
خورم قسم د سکه ورونو وینه توی شوه

دا ته د کومو غرونو شوریې — بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې میندې بورې، خویندې وراړې شوې له
د بچو او د پلرونو وینه توی شوه

نا انسانو پرې ګوزار بې شمار بمونه
د دې ځمکې، د دې غرونو وینه توی شوه

دي دا ژوندي چې دا په هیڅ هم حساب نه
بې حسابه د سرونو وینه توی شوه

کړې د باڼو، درو ، د کلیو څه حساب
د بسته بسته ښارونو وینه توی شوه
شوې تری تمې ګورګورې او ممانې
څېړیو ، چنارونو وینه توی شوه د

آفرین یې په همت وایه جلاده
وارونو وینه توی شوه د دې خلکو په

ټوله شپه شپې قتلول سپوږمۍ او ستوري
سهارونو وینه توی شوه سپېده داغ د

ما کاته ورته زامنو پلار په دار کړ
د ترونو وینه توی شوه د وربرو په لاس

ټوله پته بېکسیاره ! یوالله ته
نهرونو وینه توی شوه په ویالو او په.

***

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شور یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس سودا د یاره سره گرځي مې احساس لاس په
د بېلتانه غم رانه وړي دي حواس لاس په لاس

والوتله بې اعتباره زمانه شوه حیا
اشنا محفل کې له ساقي غواړي گیلاس لاس په لاس

احوالونه مې د صبر د روړل ریبار که څومره
را و دې نه لېږه اشنا کله شاباس لاس په لاس

هر چا سره تل ښه دي خو وېرېږم اشنا ښه له
لاس نه چې ملگری درسره شي څوک بې پاس لاس په

اشنا هواره کې ارام ته مو څوک کله پرېږدي؟
ته پاس لاس په لاس درځه چې وخېژو دې تورو غرو

!ما لا د مینې بېکسیاره ! نوم اخیستی نه و
.تومتونه او وسواس لاس په لاس راپسې راغلل

***

لکه چا ښه چې په ژړا تش کړی
هسې مې زړه نن په اشنا تش کړی

تر سباوونه یې سلگۍ وهلې
میدان چا تش کړی وې یې د مینې

یو وخت چې مالامال د یار له مخه
غلا تش کړی د زړگي کور مې چا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې کسۍ نه غاړې، غرو نه ژاړي
کړی مرگي وطن مې لا په لا تش

اوس پکې بې له میني بل څه نشته
کړی دوکان د ژوند مې له سودا تش

وخت بېکسیار هسې پرې غل ونیوه
.کړی د زمانې جېب چا پخوا تش

***

ستا که د تللي پېغلتوب هوا له سره نه ځي
یو خوب هوا له سره نه ځي زما لیدلي د

زه تورو خاورو سره خاورې شوم په ځوانه ځوانۍ
د مستۍ او یاغیتوب هوا له سره نه ځي ستا

باسي رقیب که ستا سودا په زوره مې له سره
د چا د مخ څټ په پړسوب هوا له سره نه ځي

مې له یو مخې توی ږیره مې سپینه شوه غابنونه
اوس مې لا هم د زلمیتوب هوا له سره نه ځي

خلک وايي اشنا مه یادوه څومره ساده دي
له لېونې د لېونتوب هوا له سره نه ځي

کړم جنتي او به هوا د یورپ بېکسیار څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي نه د ترنک او نه د ژوب هوا له سره نه.

***

را روان په ملک چنګېز دی اسمان وربځ دی
خېز دی اسمان وربځ دی د مظلومو جست و
ښکته ځمکه ده چې چوي له هیبته
اسمان وربځ دی باران اوري او ښه تېز دی
همدا نن چا وې ورځي چې بغداد چور کا
اسمان وربځ دی امریکه ده او انګرېز دی
باد د کرکې دی چې لګي په هر لوري
اسمان وربځ دی سیلۍ لوټ د بخت پالېز دی
شپه خو شپه ده، سپینه ورځ هم توري لړې
اسمان وربځ دی له رڼا نه ژوند پرهېز دی
څو نیمزالې په تیاره ماښام اوبه وړي
اسمان وربځ دی ګونګوسی یې په کارېز دی
بېکسیاره ! ښکلې شنه له خندا نه شوه
وربځ دی بس همدغه یې اغېز دی اسمان.

***

د ژوند په تمه د تابوت په غېږ کې شپې اړوم
څاڅکي شور ته د سکوت په غېږ کې شپې اړوم یو

کار نه لري د ژوند سرې، تودې اوس هیڅ راباندې
د بې خودۍ د کاڼي بوت په غېږ کې شپې اړوم

دا ته د کومو غرونو شور یې   بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چې کله شک به کاوه د ښېلتانه په راتګ
شک مې باور شو د ثبوت په غېږ کې شپې اړوم

بدمستیو ، عیش او نوش به مې چا دروغ ویلي د
هسې د قوت او لایموت په غېږ کې شپې اړوم

له خلکو تښتم چې مرغانو په شان ونو ته ځم
شپې اړوم کله سنځلې کله توت په غېږ کې

دلته چې هر غدار راځي ځان کړي بزرګ د زمان
وایي د طاغوت په غېږ کې شپې اړوم ولس مې

په زړه مې اوري بېکسیاره ! افغاني سید تل
زه که دمشق که د بېروت په غېږ کې شپې اړوم

څوک به حضرت داود اوس به طالوت شي راته څوک،
اړوم ملګرو ! ګورئ د جالوت په غېږ کې شپې.

***

د سپېده داغ غېږ کې یوه غېږه وربځ
نه ستوري او نه لمر رابښکاره نه سباوون ښکاري
شان نن هم د تېرو څو کلونو په.

***

دا ته د کومو غرونو شوریې　　　　بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه يو په ځان باندې ډيوې بلوو
ډيوې بلوو په خپل ارمان باندې

د يار ښکالو مو اورېدلې نه وي
بلوو په تش گومان باندې ډيوې

ستا منزلونه رانه پاتې اشنا
بلوو په لوټ کاروان باندې ډيوې

مور چې سرتوره، پلار چې وژني راته
بلوو مورږ هغه ځوان باندې ډيوې

تر تورو لړو مو نظر نه رسي
بلوو په شنه اسمان باندې ډيوې

زمورږ له خپلې نافهمۍ مرور
بلوو په شته جانان باندې ډيوې

افغانستان لکه پردی کور سوځو
په خراسان باندې ډيوې بلوو

بېکسيار يو امريکن او يو روس زه
بلوو تباه افغان باندې ډيوې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام راخور د غره پر ولو دی
دی وخت د توبې د ماتولو

پروردگاره ته يې وبښې
دی بېکسيار کله د ښښلو.

***

مینې سترې مه شې ښه شوه چې بیا راغلې
مه شې ښه شوه چې بیا راغلې ته نیمګړې
زه پردی همداسې ښه یم، نااشنا ته
ښه شوه چې بیا راغلې ما هیڅ کړې مه شې
همدا زه یمه چې وینې وینې پروت یم
چې بیا راغلې حیرت وړې مه شې ښه شوه
ستا ګیلې، ښېراوې ماته په سر سترګو
بیا راغلې خود شخړې مه شې ښه شوه چې
انجمن د وصل، هجر او د اور کې
راغلې خدایږو غړې مه شې ښه شوه چې بیا
تلوسه ښه یې وژلای دې څوک نه شي
راغلې چې وګړې مه شې ښه شوه چې بیا
بېکسیار ته دې رنې چې اوبه نه شوې
راغلې اوبه خړې مه شې ښه شوه چې بیا.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن يې نظر سره غرض لارۀ
غرض لارۀ سم يې د زړه سر سره

يه کنګلي هوډه ! چې وې دا سې سست
لارۀ ولې دې بيا لمر سره غرض

نه منم زه دا چې سپي دې و داړي
لارۀ خوار که د چا ور سره غرض

وخت ته که تېره توره په لاس نه وای
لارۀ ما به څه له سپر سره غرض

مينې بې ګونا کړم بېکسيار اسير
لاره ما کله دې شر سره غرض.

***

ټپي- ټپي يم په پرهر مې مالګې مه دوړوه
زړه سر مې مالګې مه دوړوه په وينې- وينې د

بس دی چې خاورې دې يادونو کړم له خاورو سره
په سوري- سوري ځيګر مې مالګې مه دوړوه نور

سيليو د روح څرمن مې رانه کښلې د بېلتون
په بې څرمنې خوار بشر مې مالګې مه دوړوه

چې څومره دې وس په تېرو تورو غوڅوه مې تن
اشنا احساس باندې اکثر مې مالګې مه دوړوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي ډوب شي که بختونه را ویښ وخته تختونه به
په ښکاري ویشتي مات وزر مې مالګې مه دوړوه

تخیل تلې مې پرې- پرې په هیندارو د وخت د
دوړوه نور بېکسیاره ! په ګذر مې مالګې مه.

***

داسې په منډه چې روان یم ځم د لمر کلي ته
نه په بل او نه په ځان یم ځم د لمر کلي ته چې

کومه اسره؟ بس په توکل به ور رسېږم نور مې
زه د ناهیلو یو کاروان یم ځم د لمر کلي ته

وژنو نه یم ستړی- ستړی تربورګلویو ، ورور
د یویشتم قرن افغان یم ځم د لمر کلي ته

سپوږمۍ، ستوری او سپین سپېده داغ اوسي مدام راکې
کلي ته ځانته په خپله یو جهان یم ځم د لمر

د یورپ تورو وربځو و خوړمه دوه لسیزې
ځم د لمر کلي ته ډېر په ارمان د شنه اسمان یم

نظر او فکر، تخیل مې بېکسیاره ! ګډ وډ
ګرېوان یم ځم د لمر کلي ته سوچ سره تل لاس او.

***

دا ته د کومو غرونو شوربې   بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه تېره شپه چې مې غزل ته شيمه
په قسم چې مې مزل ته شيمه نه وه

ډېرې ارادې راتلې د لريو لارو
خو زما غريب يو پل ته شيمه نه وه

"درشي چې غوټې پسې وهې په لاس به"
د ملګرو ژور تل ته شيمه نه وه

راغلم دا خو تا وم رابللی چې زه
خو زما ګوره محل ته شيمه نه وه

د اشنا بلا يادونه مېلمانه مې
مرګ زړه، زما اجل ته شيمه نه وه د

بېكسياره ! ما وې ګوندې پښتون واوړي
قاتل چې مې بدل ته شيمه نه وه له.

***

كله كله كتل ماته محفل كې اشنا كله
رقيب اشنا ته خو پخپله كله كله كتل

هم بل خوا نه كتاى زه وايم بې له ما يې كله
دنيا غوسه ده چې يې څله كله كله كتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان کې ځه د ستورو اتڼ هغه ماښام به شنه
جانان او ما چې يو تر بله کله کله کتل

ديدار لره پيدا دي خوشال ښه ويلي سترګې
کتل د ربغه چې ژوند مې تل تر تله کله کله

په بېکسيار باندې يې هم پېرزو کوه وخت ناوخت
کله کتل د تخيل د شاړې ګله کله.

***

دي خير دی که مخ يې بل رنګ سترګې خو يې ستا غوندې
په دې به ځه کوو جنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
يې نه يم خبر په اصل، نسل، قبيله باندې
ښايي له ځايه پرنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
کميس به نه يې په تن منم د سرې بنارسۍ
نه يې په غاړه لونګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
خو يې شېبه- شېبه را اوري په زړه ماته وعده
دي و دې شي وکوي ننګ سترګې خو يې ستا غوندې
زه يې پيالو ته نه، ديدن ته د ساقي ور روان
ستا غوندې دي چې ميخانه مې قلنګ سترګې خو يې
څوک نا اشنا راته مودو نه د خيال لارې څارې
سترګې خو يې ستا غوندې دي راته په زړه وهي چنګ
بېکسيار دومره ډېر خطا هم اشنا نه دی وتی!
در چې ملنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي د چا د.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ته څه الهام واخلم که نه؟ له سترګو دې غزل
ساقي ستا اجازه ده چې بل جام واخلم که نه؟

په دې ګواه دی چې راځې خو وېش دی نن زړګی
نه؟ ګودر، زه مازیګر او که ماښام واخلم که

سر تېر له ننګ او نو مه راته وایي هر اشنا
نام واخلم که نه؟ حیران یم چې رخصت له ننګ او

دا هسې یو هوس دی یو ارمان پوره کوم
خدایزده چې ارام واخلم که نه؟ وصال کې به هم

راوي زما زمولي یې سپرلي کې ډېر ګلان
اوس یې هم په سرو سترګو سلام واخلم که نه؟ لا

په سر بې شکه بېکسیاره ! چې له بخته لاس
په سوچ کې یم چې وخت ځانته غلام واخلم که نه؟.

***

وایمه ولا چې زه مین په سپوږمۍ دروا غ نه
سپوږمۍ خدایزده چې دا څویمه پلا چې زه مین په
د ښکالو پلونه مې دغه راښه ستوري، چې ګورې
مین په سپوږمۍ ژر به ور رسم انشالا چې زه
دا یې اوله ورځ، میاشت نه، نه یې لومړی کلیزه
چې زه مین په سپوږمۍ کلونه واوښتل بلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر چې نه د چا ناموس، نه ننگ حیا ، خور او لور
برالا چې زه مین په سپوږمۍ چیغې وهمه
لیلا مجنون تللي د مینې په نوم لار خو نشته
ورځم په بسم الله چې زه مین په سپوږمۍ زه به
څارم نه د چا ور، نه د چا بام، نه د چا لورې
نه چاته گورمه په غلا چې زه مین په سپوږمۍ
واوښتلې چې پرې اوښتی بېکسیاره ! نه وې
.اوس نو توکل مې په مولا چې زه مین په سپوږمۍ

***

چې بیا را مخ شو ، بیا گیله مې په سر واوښته یار
واوښته صبر مې تم نه شو حوصله مې په سر

ته د خیال نیمزالې ورمې ټول عمر تازه اوسې
ولوله مې په سر واوښته دا خو ستا له بخته

داسې د غفلت په خوب ویده وم ټینگ په نیمه لار
باندې خته تله قافله مې په سر واوښته ما

ټینگ کړی له مودو مې چې د نه درتلو قسم و
مینه ټکنۍ شوه فیصله مې په سر واوښته

هغې ورځې زه بېکسیار داسې لېونی شوم له
.ډکه چې له خیال د یار پیاله مې په سر واوښته
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیاله د چا له سترګو ډکه نن مې
په زړه ګیله د چا له سترګو ډکه
شرمېدمه ورنه ما ور کاته خو
سپوږمۍ چې تله د چا له سترګو ډکه
ښو دواړه یاد ېږي مې جرګه د
او فیصله د چا له سترګو ډکه
ړوند په کلو چې پسې کال کې کله
د چا له سترګو ډکه شېبه ایله
چا ور کتلي به وي ډېر ور پسې
چې قافله د چا له سترګو ډکه
سر په اوږه یې بېکسیار ته ایښی
ډکه لا یې شمله د چا له سترګو.

***

شوله د وصل شپه په دار چې ستوري یو - یو پنا
تورو غرو مې لار چې ستوري یو - یو پنا -په تورو

شپه راغلې نه وه لاړه تېره شوله دا څنګه
زما سپوږمۍ ته انتظار چې ستوري یو - یو پنا

خړو خړو وریځو کې ډوب شین اسمان، سپینه سپوږمۍ
لمنه ټوله د بهار چې ستوري یو - یو پنا

هو مره هم نه وي وهي سترګې مدام ورته مې خیال
پنا د ننداري یې نن خمار چې ستوري یو - یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل خاطرو ته د یادونو غمازي مې کوي
ستوري یو - یو پنا اشنا مېلمه په ژوند یو وار چې

***

وخت هسې هم نه ده چې یاد بېږي تل رڼاوې د
هغه شېبه هم یو یادګار چې ستوري یو - یو پنا

پنا تل ستوریو ته شمه بېکس چې بېکسیار وړم
خدای مې دې نه کړي هسې خوار چې ستوري یو - یو پنا

یې نشته چې په ورو - ورو الاهو یې ویده اشنا
پنا څنګه به خوب وړي بېکسیار چې ستوري یو - یو.

***

دښمن ښه دې چې وهي دې په مغزي
درته اغزي تر هغه دوست چې کري

تر کوټه سپي زار رسا په سړي دانګي
تازي نه په چم چم کې داړنه د

***

له خدایه نه چې، له بنده څه پټه؟
پټه؟ زما په شان د شرمنده څه

که د جهان عطرونه وشیندې پرې
پټه؟ بوی به یې لګي د ګنده څه

دا ته د کومو غرونو شوریې　　　　بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ایمان دی چې ظالم به پړ شي
پته؟ ساتم به ټینګه عقیده څه

قسم په خدای چې را یاد ېږې مدام
پته؟ ښکلې !له تا مې څه پرده، څه

یم حرامخور که شرابخور، یم ځانته
پته؟ کوم له چانه به سجده څه

بېکسیار نیت د غزل نه وو کړی
.پته؟ اشنا له تا مې اراده څه
***

ژوند هینداره، که شیشه ده مینې ته یې
ده مینې ته یې بې سدې ده که نشه

غره ته ګورمه، که ستوري، که سپوږمۍ ته
مینې ته یې څه عجبه تماشه ده

تن مې بند - بند که ورتېږي په مړه اور کې
ده مینې ته یې که په زړه مې پلوشه

مینې ته یې چې دې قیس په غرو رغو کړ
ده مینې ته یې د فرهاد په لاس تېشه

!بېکسیار یې ګومارلی چې به لیکي
.ته یې شاعري که څه پېشه ده مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

سپوږمۍ څومره نږکمرغه يې څه لاره دې رڼا
درکې غلا نه، هره چاره دې رڼا ذره هم

اوږد د ژوند تیارې کړکۍ ته لاس زما دې چې را
د زړه تیاره جونګړه کړه له واره دې رڼا

تانه يې څه زده؟ د ځمکې ړوند مخلوق دربغه له
درې، بانډې او کلي ټول له ښاره دې رڼا

ماشومان ستا په ارمان بې شکه به د کلي
ګودر دې، مازیګر دې او شودیاره دې رڼا

لره ستوري تل دوا کړي بېکسیار رانه دې رب
رڼا شه غېږه دې څو چنده او بې شماره دې.

***

ویده په خوب کې بیا- بیا چای دموم
د چا چای دموم چې ویښ په خیال کې

څوک به راځي ګوندې عمرونو نه پس
دموم شببه- شببه چې لګیا چای

سترګې ګنډلې مې په وره کې د کور
دموم په پخلنځي کې بسیا چای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو نظر يې لا وچ کړی نه دی
د موم د زړګي سر ته به لا چای

مجلسي يار که يو وار رب راولي
د موم زه به سهار او بېګا چای

لکه کوچيانو چې اور بل سپوږمۍ ته
د موم چاپېره ستوري، رڼا ، چای

ما بېکسيار وې د زړه غوښې ورکړم
د موم خو د اشنا چې سلا چای.

***

ژوند

ژوند يانې څه؟
ژوند يانې باد کې سفر
يانې باران کې مزل
په سپيده داغ کې راوينس
په سره غرمه کې ويده .

***

کله لر مې زړه ماتېږي
کله بر مې زړه ماتېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکليو په اسره کې وي د
چې اکثر مې زړه ماتېږي

دی بمبارد په توره بوړه
غر مې زړه ماتېږي لکه

لور په لور ناري د هجر
ماتېږي سر په سر مې زړه

يار چې مړه- مړه ګوري نور څه؟
برابر مې زړه ماتېږي
بېلتانه تل د اشنا په
ناخبر مې زړه ماتېږي

په ديدن پسې ملنګ يم
ماتېږي په هر ور مې زړه

بېکسيار مين په مينه
.ماتېږي او په شر مې زړه

***

چې چېرې به يې بيايې دا نيمګړې برخه خواره

د ژوند او مرګ جګړې ته نېغ ور ووت سمد واره
په پړونده لاره ګردونه يې له پلونو نه خاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دغه کلي دغه خلکو لاړه مرور شو
.پام کړه بېکسیاره غرونه پسې دې کېدل چې

***

زه؟ زه څه خبر چې سمندر په شان ستا زوی ومه
ما خو ګڼله چې پیدا همدا سې لوی ومه زه

ناوخته راغی د احساس دې یم احسانمند چې لږ
زما سینه خو یو ډک جام دی اوس به توی ومه زه

مور څه او مورنۍ مینه څه؟ ماته څه پته چې
زه خو کاکه ومه په هر څه- هر څه پوی ومه زه

به ادا دې مورې خدا یزده خو کوښښ به کوم حق
زه که د پښتو ادب په بڼ کې سخنګوی ومه

د چا له زړه دوعا ساتلی بېکسیار یم ضرور
.ومه زه ګنې بتېه کې د حالاتو به الوی

***

خاونده بیا سپرلی شو ګودر لارې مې یاد دې
ترې ایله واوره شو دیارې مې یاد دي الوتې
ټول د کلي هغه بر سر ته شینشوبو کې غاټول،
ویالې دې ته د توتو د باغ بارې مې یاد دي
که راځمه په دغو لارو هر وار زه که ځمه

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا - بلا د چا سترګې خمارې مې یاد ېږي
سیلۍ سترې په وچو تورو غرونو کې د هجر
باڼو ته مې خیالونه ځي هوارې مې یاد ېږي
د یاد شمېرونه ساقي درته به څه کوم د یار
چې هر وار رېوم سترګې هر وارې مې یاد ېږي
بېزار زه بېکسیار یم له ښکلیو د یورپ څخه
.اندړې مې په زړه اوري، شینوارې مې یاد ېږي

***

شاعره شپه ده، شاعر خیال مې د سپوږمۍ په ننداره په موسکا
ګورم بس له ورایه ځنګل، غر او سین ښکاره په موسکا هر خوا چې

اشنا ډېر- ډېر وې څه بیا رانه شي ماته له قصده خلکو مخکې
موسکا د ستنېدو یې راته وکړه ښو لاندې اشاره په

د زور، د ظلم، د وژلو، زولنو او زندان څه حکومت؟
وکړه د وګړو اداره په موسکا منم هغه چې که چا

ټنډه له میکدې نه که هر وارې ساقي و ایستم په تروشه
خو زه په بیا- بیا ورته راغلم په زاریو دوباره په موسکا

پوره سات چې شو اوبو کې خپل تصویر سره ګډ بس هماغه دی
.او بېچاره په موسکا په جنجالو ډوب بېکسیار خوار او حیران

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

شل کاله وروسته،
زه د چرمي درې نفري کوچ په دا منځ کې ناست
او شاته مې تکيه وهلې،
راته په مخامخ دېوال باندې
ځړېږي د توحيد کلمه،
ترې لاندې دوه کرښې زما يو پخوانی شعرګوټی،
او تر هغه رالاندې،
د الماری په څنډه يو ليکه
کتار خو تور او سپين عکسونه،

اول خليل پاس د بيهي ونه کې،
بيا اسماعيل يون، بيا ارمان
بيا سيد عمر او قاسم،
الماری ټوله، تر خوا دوه نورې هم،
له سولېدلو، سوځېدلو او خيرنو، پاڼې پاڼې
کتابونو ډکې،
نن او ويشتمه روژه،
زه د سهار لمانځه ته شمېرم شېبې خوب رانه ورک،
سبا يا بل سبا- يا بل سبا اختر به ضرور
ماته به ته زياته
تر شل کاله پخوا يادېږې.

***

تړاو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د لاس گړۍ کې هر ځلې ساعت شي پوره،
زما غوږو کې زه که هر چېرې یم،
د خبرونو یو زیگنال وشي،
د خبرونو سرخط:
"امریکایي پوځونو،
د تورې بوړې په شاوخوا سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو یو ټولی تباه کړ"،
...
"امریکایي پوځونو،
د فلوجې په ښار کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
څه نا څه د پاسه دوه زرو نه زیات کسان له منځه یووړل"،
....

"امریکایي پوځونو،
د پاکستان په سرحدي سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
یوه لویه ډله ونیوله"،
....
اسرایلي پوځونو،
نن د غزې د ښار لوېدیز برخه کې،
له ښوونځي نه د راتگ په لاره،
دوه اووه کلن فلسطیني ماشومان،
د ماشینگنو په سرو ډزو کې غلبېل - غلبېل کړل،
د القاعدې له مسلمانې بنسټپالې ډلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره تړاو يې لاره.

***

باران

کيږدۍ کې ستونيستاخ ليمخي باندې پروت
غبرگو لاسونو باندې سر مې ايښی
ورو - ورو غږېږي راته ساز د باران

د وريو ، مېږو يوه لويه رمه
څوړ - څوړ غوړېږونه چوپ بهر ولاړه
لکه مين چې په آواز د باران
تر ما هم کله له پرانيستې کيږدۍ
د باد څپه راوړي، څپه د څاڅکو
نغاړم ترې ځان نه، اخلم ناز د باران
په مخامخ غره کې تک ژبړ لمر گوره
دا يو ځای اوري، يو ځای نه چې اوري
په دې کې هم به وي څه راز د باران

خدايزده چې اوس څومره شپبه به تېره
چې بېکسيار ډوب يم په خيال کې د يار
راڅخه هڼو هېر آغاز د باران.

***

د ابد دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم د غنمو طلايي فصل ته اوراچوم،
پاس د شوتلو
کوز د جوارو
شنو پټيو ته پاده ور پرېږدم،
چې په يوه شېبه کې جوړ کړي
ترې د بر کلي ډاگ،
او هغه پورې ډک
د سرو مڼو باغ،
په گيلمجمو چور کوم چې يې د سوند لرگي کا،
رېدي ته وايمه چې نه به راځي،
غاټول ته وايمه چې کډه دې شي،
زه د وطن په غرو رغونو
شاړو دښتو
په ميرو
او په هوارو باندې،
تر هر څه، هر څه نه اول د ژوندون کر کومه،
هسې نه تخم يې ورک نه شي
د ابد دپاره.

ژوند

دا ژوند عجب ژوندون دی
عجيبه يـو قـانـون دی
ارمان ارمان کې ومره
ارمان ارمان کې ومره
دا ژوند څه عجيبه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو غم لاربه دی
د خان که د غربه دی
شپبه په شپبه تلون دی
ارمان ارمان کې ومره

په خپل کور که سارا یې
مجنون او که لیلا یې
غني، که بېنوا یې
په برخه دي بېلتون دی
ارمان ارمان کې ومره

باران وربږي ناست یم
شپبه وروسته به ملاست یم

الله پاک ته په خواست یم
په دې مې شین لړمون دی

ارمان ارمان کې ومره
زه مینې ته بې وسه
د زړه اشنا را رسه
حالاتو ته بې کسه
قسمت زموږ پښتون دی
ارمان ارمان کې ومره

حیران زه بېکسیار یم

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر سړي وېزار يم
د وخت په چار ناچار يم
بس کړی مې ترون دی
ارمان ارمان کې ومره.

***

هوس

چې نیمه شپه د لیدو هوس دي
زما د خوب په درمندونو باندې سیوری وکا
لېمو کې ډنډې له ماښامه اوښکې
د ګرېوانه په لوري، لوری وکا

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دي
زما د صبر کاسه واړوي نسکوره يې کا
خوا مې له ژونده چې له ځایه سړه
ورځخه سل چنده لا نوره يې کا

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دي
راشي زما په تیاره خونه کې څراغ شي راته
ما لا په زغرده ور کتلي نه وي
ستا د دیدن یو خیالي باغ شي راته
چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دي
راته سپوږمۍ له پوري غرو په تماشه راولي
بیا نه په ځان یم، نه په بل باندې یم
څه لېونۍ غوندې نشه راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
زړه را زلمی کړي فکر ستا د پېغلتوب مې یوسي
په هغه شپه بیا ځوروي مې ډېر نه
راته پالنگ شي پکې خوب مې یوسي.

***

تصویر

اسمان کې ایکي یو خړکی ستوری زما مخامخ،
زه د موټرو
بایسکلونو
او د پلیو لارویو
په یو ارت څلورلاري کې ناست،

کله موټرې شمارم،
کله سایکلې
کله پلې جینکۍ
یا جینکۍ هلکان ګډ وډ سره،
نارینه نه شمارمه،

په نارینه وو ته کتو زه داسې ګران وختونه نه ورکوم،
اوس په اسمان کې هغه ایکې یو خړکی ستوري له مانه پنا،
هغه دی بیا یوه یوا ځې جینۍ
بس کې لاړه،
لړ شېبه وروسته به توده موده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کور کې ناسته،
یا د خپل یار په درشل،
خو زه خپل کور ته چې د بس لار هم نه
نه شم تلای کیلي مې ورکه،
او په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوری
زما مخامخ
بیا را څرګند.

***

کیسه

اسمان تک شین لکه د ګوتې غمی،
کټ مټ زمونږه د نیمزالې ګاونډی،
پړونی تېر اختر کې،
خو بس یوه لکه په شپه کې
خور ځنګل ته ورته
توره وربځه،
زمونږ د کلي په دا سر ولاړه یو سات وشو،
نه څپک بره ځي نه کوزه خوځي،
سره له دې چې اوس هواوې ماتې،
خو چې لمر لږ پنا د ژمي احساس بېرته ژوندی،
د کلي مخې ته په نوې ټوکېدلې
د رشکې پټې کې،
بلاربه سپینکۍ دنګه رسا اسپه
دوه تورې او دوه ژېړې غواوې،
څنګه په وار سره اسمان ته ګورې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټیک لکه زه ښایي په وربځو غوسه،
دا زه کیسه نه لیکم،
نه تخیل دی زما،
دا زه همدغه شېبه لیکم چې همدغسې ده.

***

تپوس

کابل وران، میدان ویجاړ شو،
خو دې دواړو کې توپیر شته،
عالمان به پرې پوهېږي،
ما خو داسې اورېدلي،
چې اکثره وران ودان شي،
خو ویجاړ چې خدایزده څه شی؟،
تش پوښتنه مې کوله.

***

منې

د "منې ګل" د لومړۍ مشاعرې په ویاړ

څنګه مې زړه کېږي
په خپله چې ور وخېژم خپلیو سره،
څادر د دوو څانګو په منځ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږدم کېنمه پرې،
او ښه تکیه ووهم،
په پېغلو څانګو کې
را ځوړندو د سرو مڼو بنډار ته غوږ شم،
لږه شېبه په لاندې سین کې
د رڼو اوبو شرار ته غوږ شم،
د چا ښکالو مې د خیالو لړۍ
را و شلوي او لار ته غوږ شم،

لکه چې بیا یې د کلا په دېوا له
له خپلو ځالو سره مار لیدلی،
پورې سنځلو کې د ګڼو کورنو مرغیو ،
په زوره- زوره چغهار ته غوږ شم،
یو چتی راشي غواړي و څري دې اړخ ته دلته،
نیمه مرغیو چې خوړلې په دا سره مڼه کې،
بېرته چې ماته یې پام ژر و تښتي،
زما مڼو ته تلوسه لا زیاته،
اول سورلاستی په غنمو پېرودلی چاکو ،
د و اسکټه له جېبه
په ناز را وکاږم
پرې رغوی تېر کړم،
بیا په مڼو ور خلاص شم،
چې په مزه- مزه او خوند- خوند یې کړم سپینه
لکه سپینه هګۍ،
بیا ترې تړانګې بېلوم د خټکي په شانې،

دا ته د کومو غرونو شور یې | بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر هغو خورم يي
چې د مور خبره: "و بزېږم"،
ياني چې ټنډ شم د ښاريو په شان،
بيا نو ور وغورځم پراخه سين ته،
تر هغو لامبم چې دا يو خروار منې مې هضم،
له لمبا سترې چې راوځم
ريگ کې خوب مې يو سي،
چې را ويښېږم غرمه تېره
ماسپښين هم پسې،
په درمندځای کې د تمام کلي واړه ماشومان،
په خرمستيو لگيا،
زه هم په بيړه ځان ور ورسوم.

***

خدای پاماني

ستورو! نور ځئ
له دې محله دلته اور را اوري،
لمره په دې غم کلي
نور چې را ونه ځلېږې!،

سپوږمۍ په مخه دې ښه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library